

20.11.2009

KOMUNIKAT DLA POSŁÓW

Dotyczy: Petycji 0645/2009, którą złożył BP (Niemcy) w imieniu „O.B.S.”, z 18 podpisami, w sprawie apelu o ujednoczenie norm ochrony dzieci w przemyśle filmowym i w sektorze oprogramowania rozrywkowego

1. Streszczenie petycji

Składający petycję domagają się harmonizacji w całej UE klasyfikacji filmów i oprogramowania rozrywkowego pod względem ochrony dzieci. Wzrost przemocy wśród młodzieży w Niemczech zaowocował bardziej rygorystycznymi standardami w tej dziedzinie w tym państwie członkowskim, bardziej surowymi niż w innych krajach. Aby uniknąć obchodzenia tych standardów poprzez zakup produktów audiowizualnych w krajach, gdzie obowiązują mniej rygorystyczne normy, składający petycję domagają się wspólnych, surowszych norm w całej UE. Ich celem jest: a) ochrona młodzieży, b) równe warunki konkurencji na rynku, c) wyrównanie cen oraz d) utrudnienie dokonywania nielegalnych zakupów.

2. Dopuszczalność

Petycja uznana została za dopuszczalną dnia 16 września 2009 r. Zwrócono się do Komisji, aby dostarczyła informacje (art. 202 ust. 6 Regulaminu).

3. Odpowiedź Komisji, otrzymana dnia 20 listopada 2009 r.

Komisja przywiązuje znaczną wagę do ochrony dzieci jako konsumentów korzystających z usług w zakresie filmów i rozrywki oraz technologii internetowych. W tym kontekście w opublikowanym w 2003 r. niezależnym „Badaniu praktyk klasyfikacyjnych stosowanych w odniesieniu do utworów audiowizualnych w Unii Europejskiej”¹ opisano praktyki

¹ http://ec.europa.eu/avpolicy/docs/library/studies/finalised/studpdf/rating_finalrep2.pdf

klasyfikacyjne w różnych państwach członkowskich UE i EOG w zależności od różnych kanałów dystrybucji oraz oceniono, jakie skutki dla rozpowszechniania filmów mają różnice między krajowym ustawodawstwem a praktykami związanymi z klasyfikacją. Jak wykazują główne wnioski badania, osiągnięcie pełnego ujednoczenia może być niemożliwe ze względu na odmienne cele polityki stosowanej w różnych krajach oraz tradycje kulturowe (normy klasyfikacji), które wciąż pełnią wiodącą rolę. Podkreślono konieczność opracowania wspólnych odniesień, wspólnej kodyfikacji w zakresie określania kategorii wiekowych i norm w celu uregulowania szkodliwych treści (pornografia i skrajna przemoc). W badaniu podkreślono konieczność zachęcania do wymiany dobrych praktyk i innych form współpracy między platformami medialnymi, wprowadzenia skutecznych procedur składania skarg oraz opracowania bezpieczniejszych i skutecznych kodeksów postępowania o charakterze samoregulacyjnym, które przyczyniają się do zobowiązania dostawców materiałów wideo oraz nadawców do przestrzegania przepisów. Wreszcie badanie zachęca do aktywnego włączenia społeczeństwa obywatelskiego oraz szerzenia wiedzy o przepisach, ponieważ w społeczeństwie informacyjnym niezbędni są świadomi i reagujący odbiorcy.

W dniu 22 kwietnia 2008 r. Komisja przyjęła komunikat w sprawie ochrony konsumentów, zwłaszcza nieletnich, w zakresie używania gier wideo¹, który powstał w oparciu o przeprowadzone w państwach członkowskich badanie ich uregulowań oraz praktyk w dziedzinie gier wideo. Jest on następstwem rezolucji Rady z 2002 r. w sprawie ochrony konsumentów poprzez oznaczanie niektórych gier wideo i gier komputerowych, w której już wtedy kładziono nacisk na konieczność zapewnienia jasnych informacji co do oceny treści oraz klasyfikacji z podziałem na grupy wiekowe.

W komunikacie m.in. wzywa się państwa członkowskie oraz branżę do dalszego ulepszania ogólouropejskiego systemu klasyfikacji gier (PEGI) z podziałem na grupy wiekowe². Wzywa się sprzedawców detalicznych gier wideo do ustalenia w okresie dwóch lat ogólouropejskiego kodeksu postępowania w zakresie sprzedaży tych produktów osobom nieletnim oraz zobowiązań na rzecz zwiększania świadomości na temat systemu PEGI wśród rodziców i dzieci. Zachęca się państwa członkowskie i wszystkie zainteresowane strony do zwiększania świadomości społeczeństwa na temat systemu PEGI oraz podejmowania inicjatyw w celu poprawy umiejętności korzystania z mediów.

Ochrona osób nieletnich wchodzi w zakres odpowiedzialności państw członkowskich zgodnie z zasadą pomocniczości. Zróżnicowana wrażliwość oraz różnice kulturowe w państwach członkowskich utrudniają harmonizację systemów klasyfikacji i ochrony dzieci.

W świetle powyższego – jak potwierdzają główne wnioski wspomnianego wyżej badania praktyk klasyfikacyjnych stosowanych w przypadku utworów audiowizualnych – istotnym osiągnięciem jest fakt, iż samoregulacyjny system PEGI z podziałem na grupy wiekowe zastąpił znaczną liczbę istniejących krajowych systemów klasyfikacji gier wideo z podziałem na grupy wiekowe jednym systemem, który jest identyczny w większości krajów Europy. Należy jednak mieć na uwadze, że system ten dotyczy tylko jednego konkretnego rodzaju

---

¹ http://ec.europa.eu/avpolicy/reg/minors/video/index_en.htm

² <http://www.pegi.info/fr/index/>

treści i nie jest przeznaczony dla wszystkich odmian nieinteraktywnych treści audiowizualnych. Taki system istnieje w jednym państwie członkowskim i jest nim holenderski „Kijkwijzer”¹. System „Kijkwijzer” odnosi się do praktycznie wszystkich nieinteraktywnych produktów audiowizualnych dostępnych w Holandii, począwszy od programów telewizyjnych i filmów kinowych, po filmy na płytach DVD i kasetach wideo, lecz nie ma on zastosowania w innych państwach członkowskich.

Komisja z zadowoleniem przyjmuje oraz wspiera dalsze dążenia w kierunku wypracowania samo- lub współregulacyjnego ogólnoeuropejskiego systemu klasyfikacji z podziałem na grupy wiekowe obejmującego różne media. Z tego względu Komisja zorganizowała spotkania instytucji zajmujących się klasyfikacją w celu wymiany najlepszych praktyk w tej sferze. Komisja uczestniczy także w charakterze obserwatora w corocznych spotkaniach organizowanych przez europejskie instytucje zajmujące się klasyfikacją filmów. Spotkania te sprzyjają wymianie najlepszych praktyk dotyczących rozmaitych krajowych systemów klasyfikacji filmów. Jednakże pełna harmonizacja norm odnoszących się do ochrony dzieci, klasyfikacji filmów i innego oprogramowania rozrywkowego będzie trudna do osiągnięcia.

---

¹ <http://www.kijkwijzer.nl/index.php>